

βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" - κατηγορία: "ΤΕΥΧΗ"

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του θερισμού)
12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ και Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδέρφια;)
17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ;» (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευτικό ΚΓ/23
23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α/1:10)
24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφόρμοζε η πρώτη εκκλησία;)
27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ και ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
36ΣΕ. BENNY HINN και ΤΗΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρικ Τζόινερ)
41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας
53ΣΕ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΟΓΟΥΙΝ - HALLOWEEN (Αναβίωση αρχαίας Κελτικής Λατρείας)

ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ

οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
(Χριστουγέννων - Πρωτοχρονιάς - Θεοφανείων)

προλήψεις και δεισιδαιμονίες

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

επιμέλεια - παρουσίαση:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τεύχος

45

Α' έκδοση: 11/2014

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ

ΟΙ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ

προλήψεις και δεισιδαιμονίες

Ανατύπωση: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2014

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»
www.facebook.com/groups/filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 11/2014
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

❖
Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. κινητό - Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

❖
SITE:
www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK
Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL
filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

❖
YOUTUBE (5 κανάλια):
Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos HOLY BIBLE

❖
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ στο FACEBOOK:
01.12.2014

Επιτρέπεται
η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

1. ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΤΟΥ

Οι θρησκευτικές γιορτές, όπως με την πάροδο των αιώνων εξελίχθηκαν και έφτασαν μέχρι τις ημέρες μας, είναι συνυφασμένες με θρύλους, παραδόσεις και δοξασίες που η προέλευσή τους είναι καθαρά **ειδωλολατρική**. Έχουν αναμιχθεί αρχαίες δοξασίες με στοιχεία από την Βίβλο, έχουν δημιουργεί ήθη και έθιμα, που έρχονται σε αντίθεση με τη γνήσια διδασκαλία του Λόγου του Θεού, έχουν γίνει αποδεκτά από το λαό μας και αποτελούν πλέον αναπόσπαστο κομμάτι των διαφόρων θρησκευτικών του εκδηλώσεων.

Είναι τόσο συνυφασμένες οι γιορτές με τις δοξασίες αυτές, που σε πολλές περιπτώσεις έχουν γίνει αναπόσπαστο μέρος και των πολιτιστικών εκδηλώσεων κάθε περιοχής, όπως για παράδειγμα οι καρναβαλικές εκδηλώσεις, που η τυχόν σκέψη για κατάργησή τους θεωρείται πλέον αδιανόητη και ουτοπία. .

Μια πολύ γνωστή δοξασία κατά την περίοδο των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, η οποία έχει τις ρίζες της στην αρχαία Ελλάδα και είναι διαδεδομένη σε όλη τη χώρα είναι οι **ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ**. Πρόκειται για ειδική ομάδα δαιμονίων, που εμφανίζονται μόνο στο λεγόμενο **Δωδεκαήμερο** (από **25** Δεκεμβρίου μέχρι **6** Ιανουαρίου) και έρχονται από τα έγκατα της γης. Σύμφωνα με τη λαϊκή πίστη **«τα νερά είναι αβάφιστα»**, γιατί ο Χριστός είναι ακόμα «αβάφιστος» και τα δαιμόνια αυτά έρχονται στην επιφάνεια της Γης για να πειράξουν τους ανθρώπους.

Η λέξη **«καλικάντζαρος»** είναι σύνθετη και προέρχεται από τις 3 λέξεις **«καλίκι»** (είδος παπουτσιού, αλλά και οπλή ζωού), **«άντζα»** (γάμπα ή κάλλι) και **«κάνθαρος»** (σκαθάρι). Κατά μια άλλη εκδοχή προέρχεται από τις λέξεις «καλός» και κάνθαρος». Ως χώρα ή πόλη προέλευσης της ονομασίας καλικάντζαρος θεωρείται η Κωνσταντινούπολη και επικράτησε να χρησιμοποιείται παντού.

2. ΤΟ ΙΕΡΟ ΔΕΝΤΡΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΟΠΕΙ

Τι κάνουν τα δαιμόνια αυτά τον υπόλοιπο χρόνο μέσα στη Γη; Σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση η Γη δεν μπορεί να στέκεται στο κενό, κάπου πρέπει να στηρίζεται και το στήριγμά της είναι ένα γιγάντιο δέντρο. Όλο το χρόνο οι καλικάντζαροι, κρατούν ένα τεράστιο **πριόνι** και προσπαθούν να κόψουν το δέντρο για να γκρεμίσουν τη Γη. Σύμφωνα με άλλες παραδόσεις, δεν κρατούν πριόνια, αλλά **τσεκούρια**, με τα οποία πελεκούν το δέντρο. Όταν κοντεύουν να τελειώσουν το κόψιμο, γεννιέται ο Ιησούς Χριστός και το δέντρο ξαναγίνεται με έναν υπερφυσικό τρόπο. Τότε οι δαίμονες, γεμάτοι οργή και μίσος ανεβαίνουν επάνω στη Γη και αρχίζουν με μανία να ξεσπάνε επάνω στους ανθρώπους. Η ημερομηνία που ανεβαίνουν στη Γη είναι πάντα η **25η** Δεκεμβρίου.

Μπαίνουν στα σπίτια από την καπνοδόχο, ουρούν επάνω στη φωτιά για να σβήσει, μαγαρίζουν τα φαγητά, ανεβαίνουν επάνω στους ώμους των ανθρώπων πειράζοντας τους διαβάτες, τους βάζουν με το ζόρι στο χορό, κάνουν ζημιές, προξενούν ατυχήματα, αναταραχή και ακαταστασία και γενικά φοβίζουν τους ανθρώπους, αλλά δεν μπορούν να τους θανατώσουν, δεν έχουν τέτοια εξουσία. Τους αρέσει πολύ να πηγαίνουν στους μύλους και να τυραννούν τους μυλωνάδες, σκορπώντας το αλεύρι. Επίσης τους αρέσει, όταν μπαίνουν στα σπίτια, να τρώνε τα γλυκά, να ανακατεύουν και να σκορπούν τα ρούχα που είναι φυλαγμένα στα μπαούλα και να βρωμίζουν το σπίτι με ακαθαρσίες. **Είναι σκοτεινά όντα και ενεργούν πάντοτε νύχτα**. Όταν όμως έρχεται η **6η** Ιανουαρίου και βαπτίζεται ο Χριστός, τότε οι καλικάντζαροι καταλαμβάνονται από τρόμο και τρέχουν να φύγουν και να κρυφτούν στα έγκατα της γης, εκεί που είναι η μόνιμη κατοικία τους, όπου βλέπουν ότι **το δέντρο έχει θρέψει** και έχει ξαναγίνει γερό, όπως ήταν και πρώτα, πριν αρχίσουν να το κόβουν.

Εδώ μπαίνει και μια ακόμα δοξασία που έχει να κάνει με το **«Χριστουγεννιάτικο δέντρο»**, το οποίο σύμφωνα με τις παραδόσεις είναι το θαυματουργό και το ακατανίκητο δέντρο όλου του κόσμου, το οποίο προστατεύει ο Χριστός που γεννιέται και που οι δαίμονες είναι ανίκανοι να το βλάψουν

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για την ειδωλολατρική επικράτηση του **ΔΕΝΤΡΟΥ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**, διάβασε τη σχετική μελέτη μας.

3. ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΩΝ

Ο λαός φαντάζεται τους καλικάντζαρους να μοιάζουν με ανθρώπους, αλλά να είναι μαύροι, τριχωτοί σε όλο το σώμα, κακάσχημοι, πολύ ψηλοί, έχουν κόκκινα μάτια, πόδια τράγου, ουρά, μεγάλα αυτιά, χέρια σαν της μαϊμούς και φορούν κουρελιασμένα ρούχα, σκουφιά χρωματιστά. και σιδερένια παπούτσια ή ξυλοπάπουτσα με σιδερένιες σόλες Δεν είναι όλοι ίδιοι, άλλοι είναι κουτσοί, άλλοι μονόφθαλμοι ή στραβοί, άλλοι μονοπόδαροι και άλλοι στραβομούρηδες ή στραβοπόδαροι. Η τροφή τους είναι βατράχια, σκουλήκια, φίδια και οτιδήποτε άλλο είναι σιχαμερό και βρώμικο και δεν μπορεί να φαγωθεί από τους ανθρώπους.

Επίσης η λαϊκή φαντασία τους θεωρεί **κουτούς**, παρ' όλα τα δεινά που προξενούν στους ανθρώπους, γι' αυτό και οι ονομασίες που τους έχουν δώσει είναι και αστείες: **Κωλοβελόνηδες, Παρωρίτες, Κατσιπόδηδες ή Τραγοπόδηδες, Ζυμαρομύτες, Παγανοί, Λυκοκάντζαροι, Σκαλκάτζαροι, Κήδες, Καλιβρύσες, Πλανητάριοι, Καρκατζόγλουδες, Καλισπούδηδες, Βελζεβούληδες, Χρυσafenτάδοι, Τζόγιες, Βουρβούλακες, Ξωτικά** και πολλές άλλες ονομασίες ή με παραλλαγές.

Για μεταφορικό μέσο χρησιμοποιούν διάφορα ζώα. Ένας κοντός καλικάντζαρος χρησιμοποιεί ένα ψηλό γαϊδούρι και μέχρι να ανέβει επάνω, πέφτει εκατό φορές κάτω και τσακίζεται. Ένας ψηλός καλικάντζαρος χρησιμοποιεί έναν κόκορα και τα πόδια του σέρνονται κάτω στο χώμα.

Οι καλικάντζαροι χωρίζονται σε ομάδες (συμμορίες) και καθεμία από αυτές έχει τον αρχηγό της, οι οποίοι επίσης έχουν περίεργα ονόματα. Τον πιο σπουδαίο αρχηγό τον ονομάζουν **Μαντρακούκο** και συνήθως παριστάνεται να βρίσκεται ανάποδα καβάλα σε ένα γαϊδούρι. Σε μερικές περιοχές όμως δέχονται ως αρχηγό τον **Κατσιπόδη**, που έχει ένα πόδι τραγίσιο. Κατεβαίνοντας στην ιεραρχία βρίσκουμε τον **Κωλοβελόνη**, ψηλός και λιγνός σαν βελόνι, τον **Παρωρίτη**, που έχει μακριά μύτη σαν προβοσκίδα, τον **Γουρλό**, που τα μάτια του είναι γουρλωτά σαν αβγά, τον **Τρικλοπόδη**, που έχει χταποδίσιο χέρι και τρία πόδια και τον **Περίδρομο**, που καταβροχθίζει οτιδήποτε βρει μπροστά του.

4. ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΟΞΑΣΙΩΝ

Υπάρχει μια μεγάλη συσχέτιση και ταύτιση των καλικαντζάρων με τους νεκρούς από το γεγονός ότι: **(1) Έρχονται** «από τον κάτω κόσμο», που έχει και την ονομασία «Άδης» και στον οποίο διαμένουν όλο τον άλλο χρόνο. **(2) Έχουν** διάφορες μορφές, σαν όντα μαλιαρά, και μαύρα. **(3) Καταθλίβουν** και καταπιέζουν τους ανθρώπους, χωρίς όμως να τους θανατώνουν, και **(4) Μιαίνουν** τις τροφές τους.

Είναι γνωστές σε όλους οι δοξασίες των αρχαίων Ελλήνων για την επιστροφή των νεκρών ανάμεσα στους ζωντανούς, σε διάφορες χρονικές περιόδους. Οι αρχαίοι Αθηναίοι πίστευαν ότι κατά την εορτή των **Ανθεστηρίων**, οι ψυχές στον Άδη, "**αι κήρες**" ή "**νεκυδαίμονες**", όπως τις αποκαλούσαν, ξαναγύριζαν μεταξύ των ζωντανών, τους οποίους ενοχλούσαν, μιαίνοντας κυρίως τις τροφές τους. Για να αποφεύγουν το μiasma, περιέζωναν (περικύκλωναν) τα ιερά με **κόκκινο νήμα**, δημιουργώντας με αυτό τον τρόπο ένα «μαγικό» κύκλο, τον οποίο οι ψυχές των αποθανόντων δεν μπορούσαν να υπερβούν. Για να εμποδίσουν την είσοδο των ψυχών στους ναούς, στα σπίτια, ακόμα και στα σώματά τους, άλειφαν με **πίσσα** όλη την ημέρα τις πόρτες των σπιτιών τους και μασούσαν **«ράμνον»** (ένα είδος αγκαθωτού φυτού, που είναι γνωστό ως παλιούρι ή λευκάγκαθα). Όταν τελείωναν οι ημέρες των εορτών, έδιωχναν στον Άδη τους ενοχλητικούς επισκέπτες, φωνάζοντας μια φράση, η οποία έχει γίνει παροιμιώδης **«θύραζε, κήρες, ουκέτ' Ανθεστήρια»**, δηλαδή «εμπρός έξω από την πόρτα, ψυχές επιβλαβείς, δεν είναι πια Ανθεστήρια». Τις «κήρες» αναφέρει ο Όμηρος στην Ιλιάδα (σ.535) και ο Ησίοδος στη Θεογονία (σ.211).

Ο Νικόλαος Πολίτης, πατέρας της Ελληνικής λαογραφίας, του οποίου οι πηγές θεωρούνται αξιόπιστες, αναφέρει ότι οι καλικάντζαροι είναι **«πλάσματα της νεοελληνικής φαντασίας»**, που γεννήθηκαν από τις ομάδες των μεταμφιεσμένων στη Βυζαντινή περίοδο, όπου κατά τις ημέρες του Δωδεκαήμερου ενοχλούσαν και φόβιζαν τους ανθρώπους. Διάφορα στοιχεία, που προαναφέρθηκαν και που έχουν άμεση σχέση με την προέλευση, τη μορφή και τη δράση των δαιμονίων αυτών και ειδικότερα ότι προέρχονται από τον κόσμο των νεκρών, δημιουργήσαν τον θρύλο των **«βρυκολάκων»**, που δεν έρχονται για να πιουν το αίμα των ζωντανών και για να τους θανατώσουν, αλλά για να τους ταλαιπωρήσουν για ένα (μικρό) χρονικό διάστημα,

σκορπίζοντας το φόβο.

Η εκδοχή αυτή ενισχύεται και από τη δοξασία των Φαρασιωτών της Καπαδοκίας, που πίστευαν ότι οι νεκροί, τους οποίους ονόμαζαν **«μνημοράτους»** γύριζαν τις νύχτες του Δωδεκαημέρου στους δρόμους και έμπαιναν στα σπίτια από τις καμινάδες. **Για το λόγο αυτό οι οικοδεσπότες έκαιγαν λιβάνι στη φωτιά για να φύγουν.** Αυτή η παράδοση ταυτίζεται πλήρως με τις αρχαίες «κήρες» που ήδη αναφέραμε. **ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ**, δαιμόνια που κατοικούν στον κάτω κόσμο (Άδη) και **ΚΗΡΕΣ**, ψυχές νεκρών που κατοικούν και αυτές στον Άδη, είναι ακριβώς το ίδιο.

Εκτός από τις παραπάνω δοξασίες για την προέλευση των καλικαντζάρων, υπάρχουν και άλλες που ποικίλουν κατά περιοχή. Σε πολλά μέρη της Ελλάδας πιστεύουν πως οι καλικαντζαροι είναι ανθρωποι που η κακιά μοίρα τους μεταμόρφωσε σε δαίμονες. Σε άλλες περιοχές πιστεύουν πως προήλθαν από τους αρχαίους Ελληνικούς μύθους για τους Σάτυρους και τον τραγοπόδαρο θεό Πάνα, με την εμφάνιση και τη συμπεριφορά του οποίου ταυτίζονται.

5. ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ

Σε πολλά μέρη της Ελλάδας και ιδίως στην επαρχία, οι κάτοικοι για να **«διώξουν»** τους δαίμονες καλικαντζάρους ακολουθούν ποικίλους τρόπους, όπως:

(1) Καίνε στη φωτιά του σπιτιού **αλάτι ή παλιοπάπουτσα**, ώστε οι κρότοι από το αλάτι και τη δυσοσμία του καπνού από τα βρώμικα παπούτσια να απομακρύνουν τους μιαρούς επισκέπτες.

(2) Σε άλλα μέρη, όπως στη Σαμοθράκη όλη την περίοδο του Δωδεκαήμερου ανάβουν φωτιά στο τζάκι, βάζοντας **ένα τεράστιο κούτσουρο**, κυρίως από δέντρο αγκαθωτό, επειδή πιστεύουν ότι τα αγκάθια απομακρύνουν τους δαίμονες. Το κούτσουρο αυτό συνήθως το αποκαλούν **«Χριστόξυλο»**, ή **«Δωδεκαμερίτης»** ή **«Σκαρκάντζαλος»** ή **«κοντύλι»**. Πριν το τοποθετήσουν στο τζάκι το ραίνουν με ξηρούς καρπούς. Όσο το κούτσουρο αυτό καίγεται στη φωτιά, ο καλικαντζαρος δεν τολμά να πλησιάσει. Ακόμα και τη **στάχτη** την θεωρούν ιερή, γιατί προφυλάσσει το σπίτι από κάθε κακό και από κάθε ξωτικό, όπως είναι οι καλικαντζαροι. Τη στάχτη δεν την πετούσαν, την κρατούσαν και τις 12 ημέρες και την παραμονή των Φώτων έφτιαχναν

ένα μεγάλο σταυρό επάνω στο δώμα της ταράτσας. Σύμφωνα με τη λαϊκή δοξασία είχαν μείνει μόνο δύο καλικαντζαροι, ο κουτσός και στραβός και επειδή ήσαν ανήμποροι, δεν έβλεπαν το σταυρό, έπεφταν επάνω του και εξαφανίζονταν.

(3) Σε μερικά μέρη για να διώξουν τους δαίμονες, χρησιμοποιούν **λιβάνι**, ή **βρώμικη μυρωδιά**, ή **ένα κόκαλο γουρουιού** που το κρεμούν πίσω από την κεντρική πόρτα, ή χρησιμοποιούν έναν αναμμένο δαυλό, για να κτυπήσουν στο κεφάλι τον καλικαντζαρο, όταν τους επισκεφτεί.

(4) Σε άλλα μέρη, για να εξαπατήσουν τους καλικαντζαρους, δένουν στο χερούλι της πόρτα ένα κομμάτι **λινάρι** και μέχρι ο δαίμονας να ξεδιαλύνει και να μετρήσει τις ίνες του λιναριού, ο πετεινός (αγγελιοφόρος της ημέρας) αρχίζει να λαλεί και τρέπεται σε φυγή τα σκοτεινά δαιμόνια.

(5) Ένα άλλο τέχνασμα που χρησιμοποιούν κυρίως στα Επτάνησα οι νοικοκυρές για να εμποδίσουν τους καλικαντζαρους να μπουν στο σπίτι τους, είναι που κρεμούν (αντί για λινάρι) ένα **κόσκινο** στην πόρτα ή το σφηνώνουν στην καμινάδα. Όταν φθάσουν οι καλικαντζαροι αρχίζουν να μετρούν τις τρύπες του, λέγοντας συνέχεια το ίδιο **«ένα, δύο, τρία... ένα, δύο τρία...»**. Επειδή δεν ξέρουν να μετρήσουν παραπάνω από το τρία, αρχίζουν πάλι από την αρχή, μέχρι να ξημερώσει, οπότε με το φως της ημέρας εξαφανίζονται.

(6) Σε μερικές περιπτώσεις (σε διάφορα μέρη), πίσω από την πόρτα, βάζουν ένα **σταυρό**, τον οποίο θεωρούν μαγικό για να διώχνει τα πονηρά πνεύματα. Σε άλλες περιπτώσεις με ένα κάρβουνο από το τζάκι κάνουν το σημείο του σταυρού ή στην εξώπορτα ή στο μπροστινό μέρος του τζακιού.

(7) Τέλος, άλλοι προσπαθούν να εξευμενίσουν τα πονηρά πνεύματα με διάφορες **προσφορές γλυκισμάτων** και με παραδοσιακές τηγανίτες.

Η ταύτιση του Δωδεκαήμερου με τους καλικαντζάρους έχει δημιουργήσει πλήθος προλήψεων και δεισιδαιμονιών σε όλες τις εκδηλώσεις της καθημερινότητας: Εάν ένα παιδί γεννηθεί παραμονή των Χριστουγέννων ή σε κάποια ημέρα του Δωδεκαήμερου, το δένουν με ψαθόσχοινο **«για να μη γίνει καλικαντζαρος»**. Η λεχώνα που γέννησε

το Δωδεκαήμερο, **θυμιάζει** καθημερινά το στρώμα και την κάμαρά της και κρεμά το θυμίαμα, μαζί με ένα **φλουρί**, για να «μην έρθει ο καλικάντζαρος».

Στη Θεσσαλία οι κοπέλες το πρωί των Χριστουγέννων *«ταΐζουν τη βρύση»*, τοποθετούν δηλαδή στις βρύσες του χωριού βούτυρο, μέλι και πολλές άλλες λιχουδιές για να είναι η ζωή τους γλυκιά το νέο χρόνο και για να μην έχουν προβλήματα, ούτε και από τους καλικάντζαρους. Σε άλλες Ελληνικές επαρχίες την παραμονή των Χριστουγέννων «παντρεύουν» τη φωτιά. Ονομάζουν ένα ξύλο με θηλυκό όνομα και ένα άλλο με αρσενικό όνομα και τα καίνε μαζί για να διώξουν τους καλικάντζαρους.

Στην Κύπρο πιστεύουν πως, όταν ένα παιδί γεννηθεί το Δωδεκαήμερο, πρέπει να φτιαχτούν αμέσως στο σπίτι του τηγανίτες, που τις αποκαλούν **«ξηροτήγανα»** και να ριχτούν 3 τεμάχια στη στέγη για να τα φάνε και οι καλικάντζαροι και οι «καλές» που είναι τα καλά πνεύματα που προστατεύουν το σπίτι. Σε άλλα μέρη οι άνθρωποι φορούν επάνω τους κουδούνια, μικρά ή μεγάλα, ώστε να τρομάζουν τα ξωτικά από τον ήχο τους και να φεύγουν.

6. Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΡΩΝ και ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Κατά τη λαϊκή πίστη η ολοκληρωτική εκδίωξη των καλικαντζάρων από τον επάνω κόσμο και γενικά από τα σπίτια, είτε χρησιμοποιούν τζάκι, είτε όχι, γίνεται με τον **«αγιασμό» των νερών** από τους ιερείς τα Θεοφάνεια, που ονομάζονται και Επιφάνεια, ή Φώτα. Από το βαθύ πρωί της παραμονής, που οι ιερείς βγαίνουν στα σπίτια και αγιάζουν τα πάντα, τα δαιμόνια σπεύδουν τρέχοντας να επιστρέψουν στον κάτω κόσμο, φωνάζοντας μεταξύ τους: *«Φεύγετε να φεύγουμε, γιατί έρχεται ο τρελόπαπας με την αγιαστούρα του και με τη βρεχτούρα του, μας αγίασε, μας έβρεξε και μας εκατέκαψε»*. Σε πολλά μέρη της Ελλάδας, τους στίχους αυτούς απαγγέλλουν χαρούμενα μικροί και μεγάλοι, για να διακηρύξουν το «τροχάδην» που οι καλικάντζαροι έφυγαν πανικόβλητοι για τον Άδη. Το ίδιο τραγούδι, το βρίσκουμε σε παραλλαγές στίχων, σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας, όπως στην περιοχή της Καλαμάτας που λέγει τα εξής: *«Φεύγετε να φεύγουμε, γιατί έρχεται ο τουρλόπαπας με την αγιαστούρα τους και με τον πλαστήρα του, και θα μας αγιάσει και θα μας μαγαρίσει»*.

Το αγιασμένο νερό θεωρείται ότι αποκτά **μαγικές και ιερές δυνάμεις**, γι' αυτό οι πιστοί το παίρνουν σε μπουκαλάκια στο σπίτι τους και με αυτό ραντίζουν όλους τους χώρους του σπιτιού και τα μέτωπα των μελών της οικογένειας, πιστεύοντας ότι έτσι θα έχουν υγεία και ευημερία. Το χρησιμοποιούν επίσης σαν ιδιαίτερο **φυλακτό**, γι' αυτό τοποθετούν το μπουκαλάκι στα εικονίσματα. Επειδή στις πόλεις δεν έχουν πλέον εικονίσματα, όπως στις προηγούμενες εποχές, το βάζουν κάπου, ώστε να μην πέσει και σπάσει, γιατί εάν χυθεί το αγιασμένο νερό θα τους συμβεί μεγάλη συμφορά.. Φυσικά, ενώ πολλοί δέχονται πως αυτά είναι δοξασίες, μύθοι και προλήψεις, παρ' όλα αυτά, όχι μόνο δεν τα έχουν αποβάλλει, αλλά έχουν τόσο ισχυρό δεσμομαζί τους, που για να ξεριζωθούν από μέσα τους, μόνο η δύναμη του Κυρίου Ιησού μπορεί να το κάνει.

Στην αρχαία Ελλάδα τα **Θεοφάνεια ή Θεοξένεια** ήταν μια γιορτή που τελούσαν προς τιμή του θεού **Απόλλωνα**, τον οποίον ταύτιζαν με τον αήτητο **θεό Ήλιο** και η ημέρα τέλεσης της γιορτής θεωρείτο ότι ήταν η γενέθλια ημέρα του θεού, ήταν η ημέρα της ξαναγέννησής του μετά από τη χειμερινή του νάρκη. Όταν καθιερώθηκε να γιορτάζεται η ΒΑΠΤΙΣΗ του Ιησού στα μέσα της μεταποστολικής περιόδου και μετά (γιατί στους αποστολικούς χρόνους οι γιορτές είχαν καταργηθεί) γιορταζόταν μαζί με τη ΓΕΝΝΗΣΗ του Ιησού, γιατί πίστευαν ότι η θεία φύση του Ιησού δεν «επεφάνη», δηλαδή δεν φανερώθηκε μόνο κατά τη **βάπτισή** του, όπου το Πνεύμα του Θεού κατοίκησε μέσα του, αλλά «επεφάνη» και την ημέρα της **γέννησής** του και ειδικότερα αργότερα όταν ήρθαν οι μάγοι και τον προσκύνησαν και του απέδωσαν θεικές τιμές.

Πολύ αργότερα, πρώτα η Δυτική Εκκλησία και στη συνέχεια η Ανατολική Εκκλησία διαχώρισαν τις γιορτές των Χριστουγέννων και των Θεοφανείων, που τις γιόρταζαν στις 25 Δεκεμβρίου και στις 6 Ιανουαρίου (αντίστοιχα), με σκοπό να αντικαταστήσουν τις ειδωλολατρικές εορτές που γίνονταν στις ημερομηνίες αυτές.

Η ημέρα των Θεοφανείων θεωρείται ως μεγάλη γιορτή, γι' αυτό σε διάφορες περιοχές της χώρας μας έχουν καθιερωθεί τοπικά έθιμα, με κύριο χαρακτηριστικό τους τις καρναβαλικές εκδηλώσεις, όπως είναι τα **Ραγκουστάρια** στην Καστοριά, που διαρκούν 3 ημέρες και είναι δοξασίες που προέρχονται από τις οργιαστικές τελετές που γίνον-

νταν προς τιμή του Διόνυσου. Ο θεός Διόνυσος είναι η ταύτιση και η προσωποποίηση του Εωσφόρου. «Διόνυσος» σε ευρεία ερμηνεία σημαίνει «ο ΦΕΡΩΝ την αμαρτία στον κόσμο», ενώ ο Ιησούς αναφέρεται στην Βίβλο ότι είναι «ο ΑΙΡΩΝ την αμαρτία του κόσμου». Ο ένας (ο Διάβολος) φέρνει την αμαρτία και ο άλλος (ο Ιησούς) την σηκώνει. Με τον αγιασμό των υδάτων φυσικά δεν φεύγουν τα δαιμόνια, αλλά ο άνθρωπος αρέσκειται να ακολουθεί δοξασίες, που του γαργαλίζουν την ακοή, του προσφέρουν σαρκική απόλαυση και ηδονή και οι οποίες τον οδηγούν έξω από τις αλήθειες του Λόγου του Θεού.

Ενώ σε όλα τα μέρη της Ελλάδας πιστεύουν ότι οι καλικάντζαροι έρχονται μόνο την περίοδο του Δωδεκαήμερου, οι κάτοικοι της **Μυκόνου** και της **Σίφνου** πιστεύουν πως έρχονται **12 ημέρες ΠΡΙΝ τα Χριστούγεννα** και μετά τη γέννηση του Χριστού εξαφανίζονται. Ειδικά στη Σίφνο το υποστηρίζουν αυτό, γιατί πιστεύουν ότι ο Χριστός δεν βρίσκεται στα σπίτια, αλλά γυρίζει από στάνη σε στάνη και από βουκολιό σε βουκολιό, έτσι τα Παγανά δαιμόνια βρίσκουν την ευκαιρία και μπαίνουν στα σπίτια. Είναι φανερό ότι η δοξασία αυτή σχετίζεται με τις χειμερινές τροπές του ήλιου, με τις οποίες ήταν άρρηκτα συνδεδεμένες διάφορες λατρείες και συνήθειες των αρχαίων Ρωμαίων και Ελλήνων και κατά την περίοδο των οποίων γίνονταν γιορτές με μεγάλη λαμπρότητα, όπως ήταν τα Σατουρνάλια.

7. ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΙ

Πολλοί θεωρούν ότι τα παραπάνω έθιμα τείνουν να εκλείψουν παντελώς κυρίως στις πόλεις ή και σε χωριά, που δεν χρησιμοποιούν πλέον τζάκι για θέρμανση, αλλά ηλεκτρικές συσκευές, θερμάστρες, κλιματιστικά και καλοριφέρ. Μπορεί να έχει σταματήσει στον φυσικό τομέα να εφαρμόζεται φανερά η δοξασία αυτή, αλλά όμως υπάρχει βαθιά ριζωμένη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων και σε δεδομένη περίπτωση την αναβιώνουν με διάφορες σύγχρονες παραλλαγές, ή χρησιμοποιώντας κυρίως «φυλαχτά» για να προστατευθούν από τους μέχρι πρότινος παρείσακτους επισκέπτες και επιδρομείς των Χριστουγέννων, γιατί στη σημερινή εποχή είναι πλέον ευπρόσδεκτοι με έναν διαφορετικό τρόπο.

Σήμερα οι καλικάντζαροι μπορεί να μην μπαίνουν από τα τζάκια, αφού στις μεγαλουπόλεις δεν υπάρχουν τζάκια, ή γιατί ο πολιτι-

σμένος άνθρωπος έπαψε να πιστεύει σε ανόητους μύθους, που δεν ταιριάζουν σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται ως ηλεκτρονική, αλλά όμως οι «καλικάντζαροι», σήμερα παρά ποτέ **είναι μέσα σχεδόν σε όλα τα σπίτια, είτε σε πόλεις, είτε σε χωριά και πολύ περισσότερο είναι αποδεκτοί από τους «μορφωμένους» και «απελευθερωμένους»**, είναι παντού μέσα από τη σύγχρονη τεχνολογία με μια διαφορετική μορφή, που η πηγή της είναι η ίδια με την παραδοσιακή, είναι πηγή καθαρά δαιμονική, είναι αποτέλεσμα των πονηρών σκοτεινών δυνάμεων που κυβερνούν τον κόσμο και θέλουν να καθυποτάξουν ανθρώπινες συνειδήσεις και να τις οδηγήσουν στην απώλεια.

Όλοι γνωρίζουν την τριλογία «**Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΩΝ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΩΝ**» (The Lord of the Rings) του συγγραφέα Τζ. Ρ.Ρ.Τόλκιν, που μετέφερε στη μεγάλη οθόνη ο σκηνοθέτης Πίτερ Τζάκσον. Δεν υπάρχει άνθρωπος, ειδικά μορφωμένος, μικρός ή μεγάλος, που να μην έχει ασχοληθεί με το θέμα αυτό και να μην έχει δει κάποια ταινία. Με τον ΑΡΧΟΝΤΑ ΤΩΝ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΩΝ έχει ασχοληθεί ακόμα και το National Geographic, που φημίζεται για τις εξαιρετικές παραγωγές και τα αξιόπιστα ντοκιμαντέρ. Στην τριλογία αυτή, ή σε ανάλογα έπη, που κατά κόρον προβάλλονται στο κινηματογράφο ή στην τηλεόραση, οι μεσαιωνικοί ήρωες, αντιμάχονται **απόκοσμα, αλλόκοτα πλάσματα** που είναι βγαλμένα μέσα από τα έγκατα της γης, μέσα από την κόλαση, που μόνο η υποψία της παρουσίας τους, κάνει τους ανθρώπους να ταραζονται. Η θεωρούμενη καλλιτεχνική έμπνευση βασίζεται σε μύθους και δοξασίες από τη λαογραφία κυρίως των χριστιανικών (και όχι των ειδωλολατρικών) λαών της Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένου και του Ελληνικού λαού, όπου κατά τη διάρκεια των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς διαβολικές υπάρξεις με πρόσωπα τρομακτικά στήνουν ένα μεγάλο γλέντι.

Το εντυπωσιακό από τις παραγωγές αυτές είναι ότι ο σκηνοθέτης για να έχει επιτυχία το έργο του, θέλει να προκαλεί το φόβο του θεατή και το επιτυγχάνει. **Όσο μεγαλύτερος και τρομακτικός είναι ο φόβος που προκαλούν τα αλλόκοτα ανθρωπόμορφα τέρατα που κυριαρχούν στην οθόνη, τόσο πιο μεγαλύτερη είναι η ανακούφιση που νιώθει ο θεατής, όταν το «κακό» νικηθεί από το «καλό»**. Όσοι έχουν δει τα έργα αυτά, θα θυμούνται τα λεγόμενα «γκόμπλιν» (τελώνια) ή τα δύσμορφα «ορκ», τα οποία στην εμφάνιση

είναι σχεδόν πανομοιότυπα με τις απαίσιες μορφές που στις ημέρες των Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο, όπως είναι οι καλικάντζαροι, που μπαίνουν πλέον στα σπίτια μας μέσα από την ψηφιακή τεχνολογία και είναι αποδεκτοί, όχι σαν ανεπιθύμητοι επισκέπτες, όπως γινόταν πριν λίγα χρόνια, αλλά ως «καλεσμένοι» με τιμή, αφού πληρώνουμε για να μας ψυχαγωγήσουν.

Σήμερα, εάν κάποιος ασκήσει αρνητική κριτική κατά της παραπάνω τριλογίας του Τόλκιν θεωρείται οπισθοδρομικός, όταν οι TIMES την χαρακτήρισαν ως την «**Μεγαλύτερη Υπερπαραγωγή του Αιώνα μας**» και είχε προταθεί για 6 Oscars. Κανένας δεν αμφισβητεί την καλλιτεχνική αξία των ταινιών της τριλογίας σε όλες τις λεπτομέρειές της, την εξαιρετική σκηνοθετική δουλειά και τον τέλειο επαγγελματισμό των ηθοποιών, αλλά τα μηνύματα και τα είδωλα που βάζουν μέσα στα σπίτια μας είναι σε αντίθεση με τα μηνύματα που μας δίνει η Βίβλος σχετικά με τη δράση των δαιμονικών πονηρών δυνάμεων. Το κακό μπαίνει στα σπίτια μας με τον πολιτισμένο μανδύα της τεχνολογίας και στο όνομα της προόδου όλα είναι πλέον επιτρεπτά, είναι ο «λύκος», που εμφανίζεται με τον αθώο μανδύα του «προβάτου»

8. Η ΑΠΑΘΗ ΤΩΝ ΠΟΝΗΡΩΝ ΣΑΤΑΝΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Η μεγαλύτερη νίκη του Διαβόλου επάνω στον άνθρωπο είναι στο ότι τον έχει πείσει «**πως δεν υπάρχει**» και παράλληλα τον έχει κάνει «θρηκόληπτο», του έχει δώσει «θρησκεία», γεμίζοντάς τον με προλήψεις και δεισιδαιμονίες και για τα δεινά που του δίνει τον στρέφει κατά του Θεού, τον οποίο κατηγορεί ως υπεύθυνο της δυστυχίας του, είναι «**ο πατέρας του ψεύδους**» (Ιωάννης Η/8:44) και «**ο πλανών την οικουμένην όλην**» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9).

Η Αγία Γραφή αναφέρεται με λεπτομέρειες για την προέλευση του Διαβόλου σε δύο περιπτώσεις, που είναι Ιεζεκιήλ ΚΗ/28:12-19 και Ησαΐας ΙΔ/14:12-15. **Στον Ιεζεκιήλ** αναφέρεται η αρχική του κατάσταση μέχρι την εκδίωξή του από την παρουσία του Θεού. Ήταν ένα δημιουργήμα σοφίας, κάλλους και τελειότητας, αλλά εξαιτίας της υπερηφάνειάς του ξέπεσε της αρχικής ένδοξης θέσης, που κατείχε. **Στον Ησαΐα** ονομάζεται «Εωσφόρος» (υιός της αυγής) και περιγράφεται η πτώση του, μαζί με πλήθος άλλων αγγελικών δυνάμεων.

Μέσα στην Βίβλο χαρακτηρίζεται με διάφορες ονομασίες:

- **Είναι** «...ο άρχων του κόσμου τούτου» (Ιωάννης ΙΔ/14:30),
- **Είναι** «...ο ψεύστης και ο πατήρ του ψεύδους» (Ιωάννης Η/8:44),
- **Είναι** «...ο θεός του κόσμου τούτου» (Β΄ Κορινθίους Δ/4:4),
- **Είναι** «...ο άρχων της εξουσίας του αέρος, το πνεύμα που ενεργεί σήμερα εις τους υιούς της απειθείας» (Εφεσίους Β/2:2),
- **Είναι** «...ο αντίδικός μας ο Διάβολος» (Α΄ Πέτρου Ε/5:8),
- **Είναι** «...ο δράκων, ο όφις ο αρχαίος, ο οποίος είναι Διάβολος και Σατανάς» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9 και Κ/20:2),
- **Είναι** «...ο πειράζων» (Α΄ Θεσσαλονικείς Γ/3:5),
- **Είναι** «...ο κατηγορός των αδελφών» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:10).

Ο Σατανάς και οι πονηρές του δυνάμεις αντιμάχονται το Θεό και το λαό Του. Ο Διάβολος είναι πανούργος και πονηρός, είναι ο μεγάλος πλάνος (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9), η τέχνη του είναι να «**μετασχηματίζεται εις άγγελον του φωτός**», να μεταμορφώνεται από λύκος σε αρνί και να εξαπατά (βλ. Β΄ Κορινθίους ΙΑ/11:3, 13-15). Ο Διάβολος είναι ο φορέας της αμαρτίας: «**Όποιος πράττει την αμαρτίαν είναι εκ του Διαβόλου, διότι απ' αρχής ο Διάβολος αμαρτάνει**» (Α΄ Ιωάννου Γ/3:8).

Σε όλες τις γιορταστικές εκδηλώσεις είναι φανερή η σφραγίδα του Διαβόλου και των δυνάμεών του και είναι φανερή γιατί οι γιορτές όπως καθιερώθηκαν και τελούνται στην περίοδο της Καινής Διαθήκης (δηλαδή μετά Χριστό) είναι δικής του επινόησης και τις επέβαλε στον άνθρωπο ως θρησκευτικές για να τον αποπροσανατολίσει από το αληθινό μήνυμα της σωτηρίας του ευαγγελίου. Όλες οι εορτές, μεγάλες ή μικρές, γνωστές ή άγνωστες, είναι ανθρώπινης επινόησης και επιβολής, δεν τις καθιέρωσαν ο Ιησούς και οι απόστολοί Του. Η πρώτη αποστολική εκκλησία, αλλά και αρχικά η μεταποστολική εκκλησία, δεν τηρούσε καμιά εορτή. Ο απόστολος Παύλος γράφει: «**Ας μη σας κρίνει, λοιπόν, κανένας για φαγητό, ή για ποτό, ή για λόγο ΕΟΡΤΗΣ, ή νεομηνίας, ή ΣΑΒΒΑΤΩΝ, τα οποία είναι σκιά των μελλοντικών πραγμάτων**» (Κολοσσαείς Β/2:16-17).

Γιατί τα γράφει αυτά; Γιατί οι Ισραηλίτες γνώριζαν πολύ καλά το νόμο του Θεού για τις εορτές, που τους είχε δώσει με τον Μωυσή και που έπρεπε στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης να τις τηρούν. Ο

ίδιος ο Θεός είχε θεσπίσει μόνο **ΕΠΤΑ ΕΤΗΣΙΕΣ** εορτές και **ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΙΑΔΙΑΙΑ** εορτή που ήταν το «**Σάββατο**», οι οποίες κατά σειρά ήταν: **Πάσχα, Αζύμων, Δράγματος εκ των απαρχών του θερισμού, Πεντηκοστής, Σαλπίγγων, Εξιλασμού και Σκηνοπηγίας** (Λευϊκό ΚΓ/23). Κατά τη διάρκεια των εορτών αυτών οι Ισραηλίτες δεν έπρεπε να κάνουν καμιά απολύτως εργασία και είχαν λατρεία και κοινωνία με το Θεό. Με τη σταυρική θυσία του Ιησού και την ανάστασή Του οι εορτές αυτές καταργήθηκαν, γιατί ήταν «τύποι» μελλοντικών αγαθών. Από τις 7 εορτές έχουν ήδη εκπληρωθεί οι 4 πρώτες, η επόμενη (5^η) που θα εκπληρωθεί είναι η εορτή των Σαλπίγγων που θα εκπληρωθεί με την αρπαγή της Νύμφης εκκλησίας, όπως αναφέρεται στην Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:52 και Α΄ Θεσσαλονικείς Δ/4:15-17. Οι υπόλοιπες 2 θα εκπληρωθούν όταν η εκκλησία θα βρίσκεται στην παρουσία του Θεού. Μετά Χριστό δεν υπάρχουν εορτές καθιερωμένες από το Θεό.

Ο Διάβολος **πολεμά** τις αλήθειες του Λόγου του Θεού με φοβερό μίσος και μανία, γιατί η αλήθεια ελευθερώνει τον άνθρωπο που αυτός και οι δυνάμεις του τον έχουν δέσει επί αιώνες. Όταν ο καθαρός λόγος σπέρνεται στις καρδιές των ανθρώπων, αυτός **ενεργεί** για να τον αφαιρέσει (Μάρκος Δ/4:15), **τυφλώνει** την πνευματική διάνοια του ανθρώπου για να μην γνωρίσει τον Ιησού ως προσωπικό του σωτήρα (Β΄ Κορινθίους Δ/4:3-4), **παραπλανά** τους εκλεκτούς του Θεού, (Α΄ Κορινθίους Ζ/7:5, Β΄ Κορινθ.Β/2:11), **κατηγορεί** συνέχεια τα παιδιά του Θεού (Αποκάλυψη ΙΒ/12:10) και **αντιτίθεται** σε κάθε ενέργεια του Θεού και των αγίων Του (Α΄ Θεσσαλονικείς Β/2:18).

Τα δαιμόνια, οι καλικάντζαροι, τα ξωτικά και όλες οι δυνάμεις της κόλασης δεν φεύγουν με ανθρώπινες δοξασίες, προλήψεις και ενέργειες. Ολόκληρη η κόλαση υποτάσσεται και τρέμει μόνο ένα ΟΝΟΜΑ, που είναι το όνομα **το υπέρ παν όνομα**, στο όνομα του ΙΗΣΟΥ, στο οποίο θα γονατίσει *«παν γόνν επουρανίων (αγγέλων) και επιγείων (ανθρώπων) και καταχθονίων (δαιμονίων), και πάσα γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός»* (Φιλιππησίους Β/2:10-11).

. . . / / / . . .

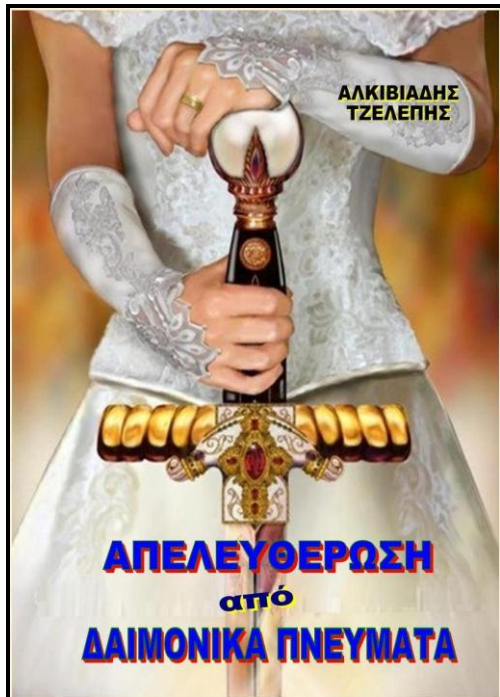
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΦΥΛΛΑΔΙΩΝ

με θέμα

«ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΔΟΞΑΣΙΩΝ»

01. **Ο «άγιος « ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ**
Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
02. **ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ**
Η αναβίωση της ειδωλολατρείας
03. **ΠΑΣΧΑ και ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ**
04. **ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ και ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ**
Η παραποίηση της αλήθειας
05. **ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**
Είναι Χριστιανικό έθιμο; Τι λέγει η Βίβλος;
06. **ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ**
Οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαημέρου
07. **Ο ΑΪ – ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΜΑΣ**
Πραγματικότητα, Μύθος ή Απάτη;
08. **ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ**
Είναι χριστιανικό έθιμο ή αναβίωση αρχαίας δοξασίας;
09. **ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ και ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑ**
Ψυχαγωγία ή απόκρυφη τέχνη;
10. **ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ και ΑΣΤΑΡΤΗ - «Η Μητέρα και το Παιδί»**

. . . / / / . . .

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 10 - 4

Α' έκδοση: 01/2001 - Β' έκδοση: 2022 - Σελίδες 276

Το βιβλίο αποτελείται από τρία μέρη:

Μέρος 1ο - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ.ΠΝΕΥΜΑΤΑ

"ξεσκεπάζοντας τον εχθρό"

Μέρος 2ο - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ.ΠΝΕΥΜΑΤΑ

"συντριβοντας τον εχθρό"

Μέρος 3ο - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ -

"σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού"

❖ Μια θαυμαστή αποκάλυψη του Κυρίου Ιησού Χριστού στην εκκλησία των τελευταίων καιρών, **για να ξεσκεπαστούν και να συντριφτούν** τα έργα του Διαβόλου και των πονηρών σκοτεινών δυνάμεών του και για **να ετοιμαστεί η νύμφη Του** για τον ένδοξο ερχομό Του. Πρόκειται για διασκευή του βιβλίου «**ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ**» των Φράνκ και Άιντα Μακ Χάμμοντ, στο οποίο έχουν προστεθεί από τον συγγραφέα Αλκιβιάδη Τζελέπη πλήθος νέων στοιχείων, απόψεων και πληροφοριών, με αποτέλεσμα η ανάλυση να γίνεται με λεπτομερή τρόπο. Τα 2 τελευταία κεφάλαια έχουν προστεθεί εξ ολοκλήρου από τον Έλληνα συγγραφέα.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 27 - 2

Α' έκδοση: 01/1992 ❖ Β' έκδοση: 01/2018

Σελίδες 84

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, ως τον μοναδικό ΜΕΣΙΤΗ μας μεταξύ Θεού και ανθρώπων (Α' Τιμόθεου Β/5:5), είναι ο μοναδικός ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ μας στον ουρανό. Πρόκειται για μια πολύ απλή και κατανοητή παρουσίαση της ιεροσύνης του αναστημένου και ένδοξου Κυρίου Ιησού που κάθεται μέσα στο θρόνο του Πατέρα (Αποκάλυψη Γ/3:21) και μεσιτεύει για μας.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ:

Το σκίσιμο του καταπετάσματος και το ιερατείο - Εξομολόγηση σε Θεό ή σε ανθρώπους; - Προσκύνηση αγίων και αγγέλων - Προσκύνηση εικόνων και γλυπτών - ΙΗΣΟΥΣ: Το υπέρ παν όνομα.

Το βιβλίο αυτό, μαζί με τα βιβλία «**ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ**» και «**ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ**» αποτελούν μια θαυμαστή ενότητα. Αν και το κάθε βιβλίο είναι αυτοτελές, το ένα συμπληρώνει το άλλο.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΣΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλανθρωπός;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητικές - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαργέλης - 2η έκδοση)

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) **S I T E:** www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) **F A C E B O O K:** "βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"